

UCHWAŁA Nr XXX/150/2013
RADY GMINY CIECHOCIN
z dnia 21 marca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Ciechocin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r., Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281, z 2012 r. poz. 567 oraz z 2013 r. poz. 153) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana Wiesława Winczury na działania Wójta Gminy Ciechocin w złej wierze i celowego wprowadzania w błąd obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, co w swym skutku końcowym posiada znamiona wyłudzenia znacznych ilości gotówki od osób fizycznych.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Ciechocin
Sławomir Grąbczewski

Uzasadnienie

W dniu 08.01.2013 r. do Starosty Golubsko-Dobrzyńskiego wpłynęła pisemna skarga Pana Wiesława Winczury na działania w złej wierze i celowego wprowadzania w błąd obywateli Rzeczypospolitej Polskiej przez Urząd Gminy Ciechocin – co w swym skutku końcowym posiada znamiona wyłudzenia znacznych ilości gotówki od osób fizycznych. Starosta Golubsko - Dobrzyński pismem z dnia 05.03.2013 r., znak: GN.660.21.2013 (data wpływu: 08.03.2013 r.) przekazał do rozpatrzenia w części przedmiotową skargę na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) Radzie Gminy Ciechocin, gdyż potraktował ją w tej części jako skargę na działalność Wójta. Zgodnie, bowiem z powołanym wyżej artykułem organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta Gminy Ciechocin jest Rada Gminy Ciechocin.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwane dalej „studium” sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego gminy. Studium nie jest aktem prawa miejscowego (art. 9 ust. 5 cytowanej ustawy), a jego ustalenia są wiążące tylko dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 9 ust. 4 cytowanej ustawy). **Ten akt planowania przestrzennego nie stanowi, więc podstawy ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.**

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę systemu planowania przestrzennego w gminie stanowi **miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który ustala przeznaczenie terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określa sposoby ich zagospodarowania i zabudowy** i to właśnie w myśl art. 14 ust. 8 miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, zaś ustalenia tego planu kształtują wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności nieruchomości i są wiążące nie tylko dla organów gminy i instytucji publicznych, ale także i obywateli.

Natomiast w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze indywidualnej decyzji administracyjnej, którą jest decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a w przypadku lokalizacji inwestycji celu publicznego - decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Wydanie przedmiotowych decyzji jest możliwe pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w Rozdziale 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Teren, będący przedmiotem skargi, co do którego Gminie Ciechocin przysługiwało i jeszcze w chwili obecnej do części przysługuje prawo użytkowania wieczystego na nieruchomościach Skarbu Państwa położonych Elgiszewie był w chwili sprzedaży tego prawa oraz jest obecnie objęty studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ciechocin uchwalonym uchwałą nr IX/39/03 Rady Gminy Ciechocin z dnia 10 lipca 2003 r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ciechocin. Jednakże studium nie wpływa na sposób zagospodarowania objętych nim nieruchomości, a dla tego terenu Gmina Ciechocin nie posiada obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wydano natomiast wiele decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla przedsięwzięć inwestycyjnych polegających na budowie budynków mieszkalnych jednorodzinnych, ponieważ działki, co do których sprzedano przysługujące Gminie prawo użytkowania wieczystego mogły zostać zagospodarowane w taki sposób, gdyż spełniały warunki określone w art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Wydano również decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego, stosownie do art. 50 ust. 1 powoływanej ustawy dla przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającego na budowie sieci kanalizacji sanitarnej i przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającego na budowie sieci wodociągowej, ponieważ spełnione zostały warunki określone w art. 61 ust. 1 pkt 3-5 ustawy. Inwestycje te zostały już wykonane, co stworzyło dogodne warunki do przyłączenia się do sieci.

Z analizy powyższego wynika, że nieprawdą jest, iż Wójt z „perfidną przewrotnością wprowadzał potencjalnych nabywców w błąd”, gdyż cel, w jakim nabywano przysługujące prawo do przedmiotowych działek może być przez nabywców swobodnie realizowany. Nie ma, więc mowy o jakimkolwiek wprowadzaniu w błąd.

Warto też przypomnieć, że sprawy dotyczące przedmiotowej skargi wielokrotnie wyjaśniane były podczas sesji Rady Gminy Ciechocin kadencji 2006 – 2010, kiedy to Pan Wiesław Winczura był radnym. Tłumaczono zależności między studium, a planem miejscowym, m. in. że przeznaczenie terenu w studium nie jest tym samym, co przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, albowiem inne są jego skutki.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia uznaje się skargę za bezzasadną.

Przewodniczący
Rady Gminy Ciechocin
Sławomir Grąbczewski